

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 8. maja 2019*

„Predhodno odločanje – Socialna varnost delavcev migrantov – Uredba (ES) št. 883/2004 – Člen 11(3)(e) – Državljan države članice, zaposlen kot pomorščak na ladji, ki pluje pod zastavo tretje države – Delodajalec s sedežem v državi, ki ni država prebivališča delavca – Določitev zakonodaje, ki se uporablja“

V zadevi C-631/17,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) z odločbo z dne 27. oktobra 2017, ki je prispela na Sodišče 9. novembra 2017, v postopku

SF

proti

Inspecteur van de Belastingdienst,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A. Prechal, predsednica senata, F. Biltgen (poročevalec), J. Malenovský, C. G. Fernlund, sodniki, in L. S. Rossi, sodnica,

generalni pravobranilec: G. Pitruzzella,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 8. novembra 2018,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za SF V. J. de Groot in H. Menger, davčna svetovalca,
- za nizozemsko vlado M. K. Bulterman in M. L. Noort, agentki,
- za grško vlado E.-M. Mamouna, agentka,
- za poljsko vlado B. Majczyna, agent,
- za Evropsko komisijo M. van Beek in D. Martin, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 10. januarja 2019

* Jezik postopka: nizozemščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 465/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 (UL 2012, L 149, str. 4) (v nadaljevanju: Uredba št. 883/2004).
- 2 Predlog je bil vložen v okviru spora med SF in inspecteur van de Belastingdienst (davčni inšpektor, Nizozemska, v nadaljevanju: inspecteur) glede vključitve SF v nizozemski splošni sistem socialnega zavarovanja v obdobju od 13. avgusta 2013 do 31. decembra 2013.

Pravni okvir

- 3 Naslov II Uredbe št. 883/2004 določa pravila, ki se nanašajo na določitev zakonodaje s področja socialne varnosti, ki se uporablja, in vsebuje člene od 11 do 16 te uredbe:
- 4 Člen 11 te uredbe, naslovljen „Splošna pravila“, določa:

„1. Za osebe, za katere se uporablja ta uredba, velja zakonodaja ene same države članice. Ta zakonodaja se določi v skladu s tem naslovom.

[...]

3. V skladu s členi 12 do 16 velja [Če v členih od 12 do 16 ni določeno drugače, velja]:

- (a) za osebo, ki opravlja dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe v državi članici zakonodaja te države članice;
- (b) za javnega uslužbenca zakonodaja države članice, v upravi katere je zaposlen;
- (c) za osebo, ki v skladu s členom 65 prejema dajatve za brezposelnost po zakonodaji države članice stalnega prebivališča, zakonodaja te države članice;
- (d) za osebo, vpoklicano ali ponovno vpoklicano na služenje vojaškega roka ali na civilno služenje v državi članici, zakonodaja te države članice;
- (e) za vsako drugo osebo, za katero se pododstavki [točke od] (a) do (d) ne uporabljajo, zakonodaja države članice stalnega prebivališča, brez poseganja v druge določbe te uredbe, ki ji jamčijo dajatve po zakonodaji ene ali več drugih držav članic.

4. V tem naslovu se dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe, ki se običajno opravlja na krovu morskega plovila, ki pluje pod zastavo države članice, šteje za dejavnost, ki se opravlja v navedeni državi članici. Za osebo, zaposleno na krovu plovila, ki pluje pod zastavo države članice, in jo za to dejavnost plačuje podjetje ali oseba, katere statutarni sedež ali poslovna enota je v drugi državi članici, velja zakonodaja slednje, če ima v tej državi stalno prebivališče. [...]

[...]“

- 5 Členi od 12 do 16 Uredbe št. 883/2004 določajo posebna pravila, ki se uporabljajo za napotene osebe (člen 12), za osebe, ki opravljajo dejavnost v dveh ali več državah članicah (člen 13), za osebe, ki so izbrale prostovoljno zavarovanje ali prostovoljno nadaljevanje zavarovanja (člen 14) in za pogodbeno osebje evropskih institucij (člen 15) ter izjeme od členov od 11 do 15 te uredbe (člen 16).

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 6 SF, latvijski državljani s stalnim prebivališčem v Latviji, je bil v obdobju od 13. avgusta 2013 do 31. decembra 2013 pri družbi Oceanwide Offshore Services B. V. s sedežem na Nizozemskem zaposlen kot stevard.
- 7 SF je to dejavnost opravljal na ladji, ki je v tem obdobju pod bahamsko zastavo plula po nemškem delu morja nad kontinentalno polico Severnega morja.
- 8 Nizozemski davčni organi so SF za leto 2013 izdali davčno odločbo zaradi plačila davka na dohodek in prispevkov za socialno zavarovanje. Potem ko se je SF zoper to odločbo pritožil, jo je inspecteur ohranil v veljavi zgolj v delu, v katerem je v njej ugotovljeno, da mora SF za obdobje med 13. avgustom 2013 in 31. decembrom 2013 plačati prispevke v nizozemski sistem socialnega zavarovanja.
- 9 SF je zoper odločbo inspecteur vložil tožbo na rechtbank Zeeland-West-Brabant (sodišče za Zelandijo in zahodni Brabant, Nizozemska), pri čemer je trdil, da ni vključen v ta sistem.
- 10 Ker je to sodišče dvomilo o tem, ali mora SF dejansko plačati te prispevke, je Hoge Raad der Nederlanden (nizozemsko vrhovno sodišče) predložilo vprašanja za predhodno odločanje.
- 11 Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) je menilo, da za poklicno dejavnost, ki jo je v zadevnem obdobju opravljal SF, ni mogoče šteti, da se je opravljala na ozemlju države članice Unije, vendar obstaja dovolj tesna povezava s tem ozemljem, zaradi česar je treba v tej zadevi uporabiti Uredbo št. 883/2004. To sodišče je menilo tudi, da SF spada na osebno področje uporabe te uredbe.
- 12 Po mnenju navedenega sodišča položaj v sporu pred rechtbank Zeeland-West-Brabant (sodišče za Zelandijo in zahodni Brabant), v katerem je delavec zaposlen na ladji, ki pluje pod zastavo tretje države, ne spada na področje uporabe člena 11(3), od (a) do (d), ne člena 11(4) Uredbe št. 883/2004.
- 13 Vendar pa meni, da lahko tak položaj spada na področje uporabe člena 11(3)(e) Uredbe št. 883/2004, ki določa, da se za osebe iz točk od (a) do (d) tega člena 11(3) uporablja zakonodaja države članice stalnega prebivališča.
- 14 Predložitveno sodišče v zvezi s tem poudarja, da se je v postopku pred njim zatrjevalo, da se člen 11(3)(e) Uredbe št. 883/2004 ne uporablja v položaju, kakršen je v postopku v glavni stvari, ker naj bi iz dokumenta Komisije „Notes explicatives sur la modernisation de la coordination en matière de sécurité sociale – Règlements (CE) n° 883/2004 et (CE) n° 987/2009“ (pojasnjevalne opombe o posodobitvi usklajevanja na področju socialne varnosti – uredbi (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/209) iz januarja 2011 izhajalo, da se ta določba uporablja le za osebe, ki niso delovno aktivne.
- 15 Vendar pa navedeno sodišče meni, da taka razlaga ni razvidna iz besedila zadevne določbe, ki naj bi bila na splošno izraženo kolizijsko pravilo, ki se avtomatično uporablja za osebe, ki niso osebe iz člena 11(3), od (a) do (d), ali členov od 12 do 16 Uredbe št. 883/2004.
- 16 Pred predložitvenim sodiščem se je zatrjevalo tudi, da bi bilo treba člen 11(3)(a) in (4) Uredbe št. 883/2004, čeprav se ne uporablja neposredno, uporabiti po analogiji in tako določiti zakon države članice, v kateri ima sedež delodajalec, kot je Sodišče v sodbah z dne 29. junija 1994, Aldewereld (C-60/93, EU:C:1994:271), in z dne 19. marca 2015, Kik (C-266/13, EU:C:2015:188), presodilo v zvezi

z določbami Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, kakor je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3), kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 647/2005 z dne 13. aprila 2005 (UL 2005, L 117, str. 1) (v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71). Vendar pa navedeno sodišče meni, da je sistem kolizijskih pravil, ki je bil vzpostavljen z Uredbo št. 883/2004, popolnejši in ne vsebuje pravnih praznin, zaradi česar se v tej zadevi ni treba zavedati po omenjeni sodni praksi.

- 17 Predložitveno sodišče kljub temu meni, da še vedno obstajajo dvomi v zvezi z razlago določb Uredbe št. 883/2004 glede določitve zakonodaje, ki se uporablja v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari.
- 18 V teh okoliščinah je Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Na zakonodajo katere države članice napotuje Uredba št. 883/2004, če zavezanec za dajatve (a) prebiva v Latviji, (b) je latvijski državljan, (c) je zaposlen pri delodajalcu s sedežem na Nizozemskem, (d) dela kot pomorščak, (e) delo opravlja na ladji, ki pluje pod bahamsko zastavo, in (f) to delo opravlja zunaj ozemlja Evropske unije?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 19 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 11(3)(e) Uredbe št. 883/2004 razlagati tako, da položaj, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem je oseba, ki je pri delodajalcu s sedežem v državi članici zaposlena kot pomorščak na ladji, ki pod zastavo tretje države pluje zunaj ozemlja Evropske unije, ohranila stalno prebivališče v svoji izvorni državi članici, spada na področje uporabe navedene določbe, tako da je nacionalna zakonodaja, ki se uporablja, zakonodaja države članice stalnega prebivališča te osebe.
- 20 Najprej je treba spomniti, da kadar oseba spada na osebno področje uporabe Uredbe št. 883/2004, ki je opredeljeno v členu 2 te uredbe, je načeloma upošteveno pravilo enotnosti iz člena 11(1) te uredbe, nacionalna zakonodaja, ki se uporablja, pa se določi v skladu z določbami naslova II navedene uredbe (glej v tem smislu sodbi z dne 19. marca 2015, Kik, C-266/13, EU:C:2015:188, točka 47 in navedena sodna praksa, in z dne 25. oktobra 2018, Walltopia, C-451/17, EU:C:2018:861, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 21 V tej zadevi je iz spisa, ki je bil predložen Sodišču, razvidno, da je SF v upoštevnem obdobju iz postopka v glavni stvari, med tem ko je bil pri delodajalcu s sedežem v drugi državi članici, to je Nizozemski, zaposlen kot pomorščak na ladji, ki pod zastavo tretje države pluje zunaj ozemlja Unije, ohranil stalno prebivališče v svoji izvorni državi članici, to je Latviji.
- 22 Sodišče je v zvezi s tem že presodilo, da zgolj okoliščina, da delavec opravlja dejavnosti zunaj ozemlja Unije, ne zadošča za izključitev uporabe predpisov Unije o prostem gibanju delavcev, med drugim Uredbe št. 883/2004, dokler delovno razmerje ohranja dovolj tesno povezavo s tem ozemljem (glej v tem smislu sodbo z dne 19. marca 2015, Kik, C-266/13, EU:C:2015:188, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 23 Iz sodne prakse Sodišča izhaja, da dovolj tesna povezava med zadevnim delovnim razmerjem in ozemljem Unije izhaja zlasti iz okoliščine, da je državljan Unije s stalnim prebivališčem v državi članici zaposlilo podjetje s sedežem v drugi državi članici, za katero ta državljan opravlja svoje dejavnosti (sodba z dne 19. marca 2015, Kik, C-266/13, EU:C:2015:188, točka 43 in navedena sodna praksa).

- 24 Kot je menilo predložitveno sodišče, iz tega sledi, da je SF v tej zadevi dejavnosti sicer opravljal zunaj ozemlja Unije, vendar je zadevno delovno razmerje ohranilo dovolj tesno povezavo s tem ozemljem, ker je SF v tem obdobju ohranil stalno prebivališče v Latviji in ker je imel njegov delodajalec sedež na Nizozemskem.
- 25 Zato je treba za položaj, kakršen je v postopku v glavni stvari, šteti, da spada na področje uporabe Uredbe št. 883/2004, zaradi česar je treba nacionalno zakonodajo, ki se uporablja v postopku v glavni stvari, določiti v skladu z določbami naslova II te uredbe.
- 26 V tej zadevi ni sporno, da oseba, kot je SF, ne spada na področje uporabe posebnih pravil iz členov od 12 do 16 Uredbe št. 883/2004, ki se nanašajo na napotene osebe, na osebe, ki opravljajo dejavnost v dveh ali več državah članicah, na osebe, ki so izbrale prostovoljno zavarovanje ali prostovoljno nadaljevanje zavarovanja, in na pogodbeno osebje evropskih institucij.
- 27 Za zadevno osebo prav tako niso upoštevni položaji iz točk od (a) do (d) člena 11(3) Uredbe št. 883/2004, ki se nanašajo na osebe, ki so zaposlene v državi članici, na javne uslužbenke, osebe, ki prejemajo dajatve za brezposelnost, ali osebe, ki so vpoklicane ali ponovno vpoklicane na služenje vojaškega roka ali na civilno služenje v državi članici.
- 28 Poleg tega za SF, ki je zaposlen kot pomorščak na ladji, ki pluje pod zastavo tretje države, tudi ni upoštevno splošno pravilo iz člena 11(4) Uredbe št. 883/2004, ki za mornarje določa uporabo zakonodaje države članice, pod katere zastavo pluje plovilo (glej v tem smislu sodbo z dne 19. marca 2015, Kik, C-266/13, EU:C:2015:188, točka 56).
- 29 V zvezi z vprašanjem, ali se člen 11(3)(e) Uredbe št. 883/2004 uporablja v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, je treba spomniti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi sobesedilo in cilje ureditve, katere del je (sodbi z dne 15. oktobra 2014, Hoštická in drugi, C-561/13, EU:C:2014:2287, točka 29 in navedena sodna praksa, in z dne 19. septembra 2018, González Castro, C-41/17, EU:C:2018:736, točka 39 in navedena sodna praksa), pri čemer je tudi zgodovina nastanka te določbe lahko vir informacij, ki so upoštevne za njeno razlago (sodba z dne 3. oktobra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, točka 50 in navedena sodna praksa).
- 30 Iz člena 11(3)(e) Uredbe št. 883/2004 izhaja, da „za vsako drugo osebo, za katero se pododstavki [točke od] (a) do (d) ne uporabljajo, [velja] zakonodaja države članice stalnega prebivališča, brez poseganja v druge določbe te uredbe, ki ji jamčijo dajatve po zakonodaji ene ali več drugih držav članic“.
- 31 Kot je generalni pravobranilec poudaril v točkah 34 in 35 sklepnih predlogov, iz analize besedila te določbe izhaja, da je zakonodajalec Unije uporabil splošne izraze, med drugim izraze „vsako drugo osebo“ in „brez poseganja v druge določbe te uredbe“, s čimer je dal členu 11(3)(e) naravo podrednega pravila, ki se uporablja za vse osebe, ki so v položaju, ki ga druge določbe te uredbe posebej ne urejajo, in tako uvedel celovit sistem za določitev zakonodaje, ki se uporablja.
- 32 Poleg tega besedilo te določbe ne vsebuje nobene omejitve področja uporabe te določbe na osebe, ki niso delovno aktivne.
- 33 V zvezi s cilji Uredbe št. 883/2004 je treba spomniti, da se z določbami naslova II Uredbe št. 883/2004, v katerega spadajo členi od 11 do 16 te uredbe, vzpostavlja popoln in enoten sistem kolizijskih pravil, ki niso namenjena le temu, da se preprečijo hkratna uporaba več nacionalnih zakonodaj in zapleti, ki bi zaradi tega lahko nastali, temveč tudi temu, da se prepreči, da bi osebe, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, ostale brez zaščite na področju socialne varnosti, ker ne bi bilo zakonodaje, ki bi se lahko uporabila zanje (sodbi z dne 14. junija 2016, Komisija/Združeno kraljestvo, C-308/14, EU:C:2016:436, točka 64, in z dne 25. oktobra 2018, Walltopia, C-451/17, EU:C:2018:861, točka 41 in navedena sodna praksa).

- 34 Sodišče je glede člena 11(3) Uredbe št. 883/2004 podrobneje presodilo, da je namen tega člena ta, da se – če v členih od 12 do 16 te uredbe ni določeno drugače – določi nacionalna zakonodaja, ki se uporablja za osebe, ki so v enem od položajev iz točk od (a) do (e) navedenega člena 11(3) (sodba z dne 25. oktobra 2018, Walltopia, C-451/17, EU:C:2018:861, točka 43 in navedena sodna praksa).
- 35 Sodišče je sicer presodilo, da se člen 11(3)(e) Uredbe št. 883/2004 med drugim uporablja za osebe, ki niso delovno aktivne (glej v tem smislu sodbo z dne 14. junija 2016, Komisija/Združeno kraljestvo, C-308/14, EU:C:2016:436, točka 63).
- 36 Vendar pa – kot je generalni pravobranilec poudaril v točkah 44 in 45 sklepnih predlogov – bi se lahko z ozko razlago člena 11(3)(e) Uredbe št. 883/2004, ki bi področje uporabe te določbe omejila zgolj na osebe, ki niso delovno aktivne, osebam, za katere se ne uporabljajo niti točke od (a) do (d) tega člena 11(3) niti druge določbe Uredbe št. 883/2004, odvzelo varstvo na področju socialne varnosti, ker se zanje ne bi uporabljala nobena zakonodaja.
- 37 V zvezi z zgodovino nastanka člena 11(3)(e) Uredbe št. 883/2004, ki se umešča v okvir posodobitve in poenostavitve pravil, vsebovanih v Uredbi št. 1408/71, je treba poudariti, kot je tudi generalni pravobranilec navedel v točki 49 sklepnih predlogov, da je bil s to določbo nadomeščen člen 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71, ki je določal, da „za osebo, za katero se zakonodaja države članice preneha uporabljati, ne da bi se začela zanj uporabljati zakonodaja druge države članice v skladu z enim od pravil, določenih v prejšnjih pododstavkih, ali v skladu z eno od izjem ali posebnih določb, določenih v členih 14 do 17, velja zakonodaja države članice, na ozemlju katere ima stalno prebivališče“.
- 38 V zvezi s tem je treba spomniti, da se je člen 13 Uredbe št. 1408/71 in, natančneje, njegov odstavek 2(f) razlagal široko, da bi se dosegel cilj ureditve, v katero je bil ta člen umeščen, ki je preprečiti, da bi osebe, za katere velja ta uredba, ostale brez zaščite na področju socialne varnosti, ker ne bi bilo zakonodaje, ki bi se zanje lahko uporabila (glej v tem smislu sodbo z dne 11. junija 1998, Kuusijärvi, C-275/96, EU:C:1998:279, točka 40).
- 39 Člen 11(3)(e) Uredbe št. 883/2004 pa ima enak cilj, in ker je besedilo te določbe širše od besedila člena 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71, saj se izrecno nanaša na osebe, ki so v položaju, za katerega se ne uporabljajo druge določbe te uredbe, se ta člen ne sme razlagati ozko.
- 40 Zato je treba člen 11(3)(e) Uredbe št. 883/2004 razlagati tako, da se uporablja za vse osebe, za katere se ne uporabljajo točke od (a) do (d) te določbe, in ne zgolj za osebe, ki niso delovno aktivne.
- 41 Kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 50 sklepnih predlogov, te razlage ni mogoče ovreči s sklicevanjem na pojasnjevalne opombe Komisije, omenjene v točki 14 te sodbe, in na Praktični vodnik o zakonodaji, ki se uporablja v Evropski uniji (EU), Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) in Švici, ki ga je pripravila in odobrila Upravna komisija za koordinacijo sistemov socialne varnosti in je bil objavljen decembra 2013. Namreč, čeprav so ti dokumenti koristni instrumenti za razlago uredbe št. 883/2004, pa niso zavezujoči in zato Sodišča ne morejo zavezovati pri razlagi te uredbe.
- 42 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da se za položaj, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, uporablja člen 11(3)(e) Uredbe št. 883/2004, ki določa, da se uporabi nacionalna zakonodaja države članice stalnega prebivališča zadevne osebe.
- 43 Te ugotovitve ni mogoče ovreči z okoliščino, na katero se je nizozemska vlada sklicevala na obravnavi, da nekatere države članice vključitev oseb v nacionalni sistem socialne varnosti pogojujejo s tem, da je ta oseba zaposlena na njihovem ozemlju, zaradi česar bi se lahko zgodilo, da zadevna oseba v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ne bi bila vključena v noben sistem socialne varnosti in bi ostala brez socialne zaščite.

- 44 V tej zadevi namreč iz spisa, ki je bil predložen Sodišču, ne izhaja, da bi bil v nacionalni zakonodaji države članice stalnega prebivališča zadevne osebe določen tak pogoj.
- 45 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča je vsekakor razvidno, da se v zakonodaji vsake države članice določijo pogoji za obstoj pravice do vključitve v sistem socialne varnosti, vendar pa morajo države članice pri določitvi teh pogojev spoštovati veljavne določbe prava Unije. Zlasti kolizijska pravila, ki so določena z Uredbo št. 883/2004, so za države članice zavezujoča, in te nimajo možnosti določiti, v kolikšnem obsegu velja njihova zakonodaja ali zakonodaja druge države članice (glej v tem smislu sodbo z dne 25. oktobra 2018, Walltopia, C-451/17, EU:C:2018:861, točki 47 in 48 ter navedena sodna praksa).
- 46 Zato pogoji za obstoj pravice do vključitve v dan sistem socialne varnosti ne morejo voditi do tega, da bi se iz področja uporabe zadevne zakonodaje izključile osebe, za katere v skladu z Uredbo št. 883/2004 velja ta zakonodaja (sodba z dne 25. oktobra 2018, Walltopia, C-451/17, EU:C:2018:861, točka 49 in navedena sodna praksa).
- 47 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 11(3)(e) Uredbe št. 883/2004 razlagati tako, da položaj, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem je oseba, ki je pri delodajalcu s sedežem v državi članici zaposlena kot pomorščak na ladji, ki pod zastavo tretje države pluje zunaj ozemlja Unije, ohranila stalno prebivališče v svoji izvorni državi članici, spada na področje uporabe te določbe, tako da je nacionalna zakonodaja, ki se uporablja, zakonodaja države članice stalnega prebivališča te osebe.

Stroški

- 48 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Člen 11(3)(e) Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 465/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012, je treba razlagati tako, da položaj, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem je oseba, ki je pri delodajalcu s sedežem v državi članici zaposlena kot pomorščak na ladji, ki pod zastavo tretje države pluje zunaj ozemlja Evropske unije, ohranila stalno prebivališče v svoji izvorni državi članici, spada na področje uporabe te določbe, tako da je nacionalna zakonodaja, ki se uporablja, zakonodaja države članice stalnega prebivališča te osebe.

Podpisi